

[Voigt.]

degivelser til dette lovforslag. De ordførertaler, vi nu har hørt, var jo lige efter bogen. Jeg skal undlade at indlede en diskussion med socialdemokratiet og de socialistiske partier, idet en sådan diskussion ville være en ørkesløs vandring og intet formål tjene, for det vil være fuldstændig umuligt at banke fornuft ind i nogen af disse partier.

Det gør altid ondt, når man rører ved folks tegnebog, og i dette tilfælde bliver der jo rørt ved midler, der bl. a. går til udbredelse af socialisme, socialismens valgpropaganda og A-pressen. Man er fra disse partiers side bedøvende ligeglade med, om pengene skal komme fra arbejdere, som ikke deler den politiske opfattelse, som disse partier står for. Det er derfor deprimerende, at de arbejdere, som har stemt på mit partis ordfører i dag, hr. Bay, og på mig selv, skal have deres surt fortjente penge hugget af de andre såkaldte arbejderpartier. Når man ser på stillingsbetegnelserne i disse såkaldte arbejderpartier, kan ingen vist være i tvivl om, at det begreb er en stor gang bluff. Undskyld, hr. Henning Philipson.

Samtidig med, at det er rystende og ydmygende, at der findes partier i det høje ting, som ikke vil acceptere, at deres politik bliver støttet af frivillig vej, er det glædeligt, at der tilsyneladende er et flertal for, at dette uhyrlige tvangsindgreb over for arbejderne nu kan blive stoppet.

Når jeg siger flertal, er det, fordi jeg har regnet lidt på det, og jeg har brugt en uhyre enkel regnemetode, som hedder lægge sammen, dvs. man stiller nogle tal op under hinanden, derefter lægger man dem sammen, og hvad ser man? Der er et flertal. Denne enkle regnemetode burde et vist medlem have brugt i fjor. Så havde meget sikkert set anderledes ud i dag, men der kommer jo en dag efter denne, og det er for resten snart store bededag.

Nogle medlemmer af det høje ting vil måske synes, at min farverige påklædning skyldes, at jeg mener, folketinget er for gråt og trist, at jeg synes, det virker kedeligt med alle disse grå mænd. Det er der selvfølgelig noget om, men når jeg i dag har taget en rød skjorte på, er det, fordi den farve symboliserer proletarietets diktatur, og når jeg har noget så farverigt som et lysegrønt slips udenpå, er det, fordi håbet om frihed

for den danske arbejder trods modstand fra bl. a. proletarietets diktatur stadig er til stede. Så håbet er altså stadig lysegrønt. Jeg har for resten også grønne sokker på. Men jeg lover medlemmerne af dette grå ting, at bliver dette forslag vedtaget, vil jeg aldrig mere vise mig i rød skjorte, men nøjes med et rødt slips.

Og endelig til sidst vil jeg sige, at det er mit håb, at dette forslag må få en meget hurtig udvalgsbehandling, således at det kan vedtages inden den 5. maj, for da er det jo netop 30 år siden, at Danmarks befolkning fik sin frihed. 6. maj kan også bruges, for her begynder de lyse nætter. Og kan det ikke nås, er der jo stadig væk den 5. juni, grundlovsdagen, og hvilken festlig markering af, at grundloven kunne blive holdt og efterlevet!

Og endelig vil jeg spørge det højtærede medlem hr. Auken, som jo har vist sig at være en uhyre hurtig udvalgsformand under indgrebet på arbejdsmarkedet, om han stadig væk vil bibeholde denne hurtighed, således at arbejdsministeren kan svare på de spørgsmål, der bliver stillet, og ikke som sidst i 1967, hvor justitsministeren var 8 måneder om at besvare 3 spørgsmål, således at forslaget blev slyttet.

Arbejdsministeren (*Erling Dinesen*):

Først en enkelt bemærkning, som jeg føler mig provokeret til; trods farvesymfonien, trods dette, at vi nærmer os foråret, har jeg alligevel den fornemmelse, at man bør sige, at her lades vist alt håb ude. Det er den fornemmelse, jeg har. Jeg skal i øvrigt ikke kommentere de synspunkter, hr. Voigt var inde på. Kun et par bemærkninger til hr. Bay, som sagde — jeg skrev ned — „man siger, at LO ejer A-pressen“. Når man siger det, siger man noget, der er sandt og rigtigt. Det er LO, der ejer A-pressen, det er LO, der finder, at det er afgørende nødvendigt til forsvar for lønmodtagernes interesser at have en presse. Jeg er da glad for, at hr. Jens Møller bakkede op om den socialdemokratiske presse, som altså LO ejer. Og det andet argument, hr. Bay anvendte, var, at LOs medlemmer har fået kontingentforhøjelse bl. a. som følge af øget bidrag til denne presse. Det er muligt, at LOs medlemmer har fået det. Det har man også fået til mange andre formål, men jeg må bestemt